

Дело C-66/21**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

29 януари 2021 г.

Запитваща юрисдикция:Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle (Първоинстанционен
съд Хага, заседаващ в Зволе, Нидерландия)**Дата на акта за преюдициално запитване:**

28 януари 2021 г.

Жалбоподател:

O.T. E.

Отвeтник:Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (държавен секретар по
правосъдието и сигурността, Нидерландия)**Предмет на главното производство**

Жалбоподателят подава молба за убежище в Нидерландия, след като е подал молби за убежище в Италия и Белгия. Той информира нидерландския компетентен орган по въпросите на убежището, че е станал жертва на трафик на хора в Италия. Посоченият орган отказва да разгледа молбата му, тъй като на основание на предходните молби компетентна за това е Италия. Жалбоподателят обжалва решението на този орган, което има за предмет и прехвърлянето му в Италия.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

По повод на направеното от Нидерландия съгласно Регламент № 604/2013 искане за обратно приемане в Италия възниква въпросът как трябва да се тълкуват член 6 от Регламент № 604/2013 и предвидените в него гаранции (като срокът за размисъл и разрешение за пребиваване във връзка с трафик

на хора) за граждани на трети страни, които твърдят, че са станали жертва на трафик на хора. Член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

Въпрос 1а: Трябва ли член 6, параграф 1 от Директива 2004/81 да се тълкува в смисъл, че тъй като Нидерландия не е определила съгласно националното право датата, от която започва да тече гарантираният съгласно тази разпоредба срок за размисъл, посоченият срок започва да тече по право от датата, на която гражданинът на третата страна уведоми (информира) нидерландските органи за трафика на хора?

Въпрос 1б: Трябва ли член 6, параграф 1 от Директива 2004/81 да се тълкува в смисъл, че тъй като Нидерландия не е определила съгласно националното право продължителността на гарантирания съгласно тази разпоредба срок за размисъл, посоченият срок се прекратява по право, след като е подадена жалба относно трафик на хора, или съответният гражданин на трета страна е посочил, че се отказва да подаде жалба?

Въпрос 2: Трябва ли за мерки за извеждане от територията по смисъла на член 6, параграф 2 от Директива 2004/81 да се считат и мерки за извеждане на гражданин на трета страна от територията на една държава членка в територията на друга държава членка?

Въпрос 3а: Недопустимо ли е съгласно член 6, параграф 2 от Директива 2004/81 приемането на решение за прехвърляне докато тече гарантираният съгласно член 6, параграф 1 от тази директива срок за размисъл?

Въпрос 3б: Недопустимо ли е съгласно член 6, параграф 2 от Директива 2004/81 изпълнението или подготовката на изпълнението на вече прието решение за прехвърляне, докато тече гарантираният съгласно член 6, параграф 1 от тази директива срок за размисъл?

Посочени разпоредби от правото на Съюза

Член 2, член 17, параграф 1, член 18, параграф 1, буква г) и член 19 от Регламент (ЕС) № 604/2013 за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство

Членове 2, 6 и 17 от Директива 2004/81/ЕО за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи

Член 3, параграф 3 от Директива 2001/40/ЕО относно взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни

Член 3, точка 5 от Директива 2008/115/ЕО относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни

Посочени разпоредби от националното право

Член 8, буква к), член 30, параграф 1 и член 60 от Vreemdelingenwet 2000 (Закон за чужденците от 2000 г.)

Точки А4/1, В8/3.1. и С2/5 от Vreemdelingencirculaire 2000 (Циркулярно писмо от 2000 г. относно чужденците)

Кратко представяне на фактите и главното производство

- 1 На 26 април 2019 г. жалбоподателят подава молба за убежище в Нидерландия, като преди това е подал три молби за убежище в Италия и една в Белгия. При предварителното изслушване той посочва, че е бил подложен на заплахи и малтретиране от страна на лица от средите на организирана престъпност.
- 2 На 3 юни 2019 г. Нидерландия моли Италия да приеме обратно жалбоподателя на основание член 18, параграф 1, буква г) от Регламент № 604/2013. На 13 юни 2019 г. Италия се съгласява да го приеме обратно.
- 3 На 30 юли 2019 г. жалбоподателят информира, че е станал жертва на трафик на хора в Италия и е разпознал един от извършителите в нидерландския приемен център. Той е бил изслушан в тази връзка от полицейската служба за чужденците. Въпреки че жалбоподателят е искал да подаде жалба за трафик на хора още по този повод, в крайна сметка тя е регистрирана едва на 3 октомври 2019 г.
- 4 На жалбоподателя не е предоставен срок за размисъл съгласно член 6 от Директива 2004/81, нито е издадено разрешение за пребиваване за определен срок във връзка с трафик на хора.
- 5 С решение от 12 август 2019 г. ответникът отказва да разгледа молбата на жалбоподателя за предоставяне на разрешение за пребиваване за определен срок като кандидат за убежище, тъй като съгласно Регламент № 604/2013 г. компетентна да извърши това е Италия. В това решение е разпоредено и предаването на жалбоподателя на италианските органи.
- 6 Жалбоподателят обжалва това решение.

Основни доводи на страните в главното производство

- 7 Жалбоподателят счита, че съгласно член 17, параграф 1 от Регламент № 604/2013 ответникът е трябвало да разгледа по същество молбата му за убежище.
- 8 Според запитващата юрисдикция в контекста на решение на Съда от 23 януари 2019 г., М.А. и др. (С-661/17, ECLI:EU:C:2019:53) това позоваване на Регламент № 604/2013 е несъстоятелно. Жалбоподателят не е доказал, че са налице изключителни обстоятелства, които задължават ответника да упражни посоченото правомощие.
- 9 На 30 юли 2019 г. жалбоподателят за първи път е посочил, че е бил жертва на насилие или заплахи във връзка с трафик на хора. Следователно за запитващата юрисдикция възниква въпросът дали по тази причина в даден момент след посочената дата е трябвало да му бъде предоставен срок за размисъл съгласно член 6 от Директива 2004/81 и при положителен отговор, дали ответникът е имал право да предприеме мерки за извеждане от Нидерландия, дори и без този срок за размисъл. Възниква и въпросът дали обжалваното решение е мярка за извеждане от територията.
- 10 Според ответника на жалбоподателя не е трябвало да бъде предоставен срок за размисъл съгласно член 6 от Директива 2004/81. Съгласно нидерландските правни разпоредби относно чужденците само Koninklijke Marechaussee (Кралска военна жандармерия, Нидерландия [по специално жандармерията, която отговаря за сигурността на външните граници]) или полицията, а не самият ответник, са оправомощени да предоставят срок за размисъл. Ето защо според ответника и въпросът дали е трябвало да бъде предоставен срок за размисъл не може да е предмет на настоящото производство.
- 11 Освен това според ответника срокът за размисъл на жалбоподателя е прекратен поради жалбата му [относно трафика на хора]. По тази причина жалбоподателят вече няма интерес от разглеждане на въпроса дали е трябвало да му бъде предоставен срок за размисъл. Също така бил налице законно пребиваване, а от Директива 2004/81 следвало, че срок за размисъл трябвало да бъде предоставен само на лица без валидно разрешение за пребиваване.
- 12 Впрочем евентуален срок за размисъл не бил пречка за издаването на обжалваното решение, тъй като решението за прехвърляне не било мярка за извеждане от територията по смисъла на член 6 от Директива 2004/81. В това отношение извеждането трябвало да се счита за извеждане от Европейския съюз, което не било налице при прехвърляне съгласно Регламент № 604/2013.
- 13 В тази връзка ответникът се позовава на член 2 от Директива 2004/81, в който се съдържат определения на понятията „решение за извеждане от

територията“ и „мярка за изпълнение на решение за извеждане от територията“. Според него тези определения се основават на Директива 2001/40, която има за цел извеждането от територията на Европейския съюз. Съгласно член 3, параграф 3 от Директива 2001/40 разпоредбите на Регламент № 604/2013 се прилагат без ограничение. На свой ред от членове 2 и 19 от този регламент е видно, че в тях се използва понятието „извеждане“, което обаче не се приравнява на понятието „прехвърляне“.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 14 Запитващата юрисдикция счита, че жалбоподателят все още има интерес да се разгледа въпросът дали след жалбата [относно трафика на хора] е трябвало да му бъде предоставен срок за размисъл. При разглеждането на решението за прехвърляне от 12 август 2019 г. запитващата юрисдикция взема предвид фактите и обстоятелствата, които са станали известни или са възникнали след тази дата. Остава обаче въпросът дали ответникът е можел законосъобразно да издаде това обжалвано решение.
- 15 Запитващата юрисдикция не установява правно основание за становището на ответника, че срок за размисъл следва да се предоставя само на чужденците, които съгласно националното законодателство пребивават незаконно на територията на държава членка. Член 6, параграф 3 от Директива 2004/81 явно сочи в друг смисъл.
- 16 Член 6, параграф 1 от Директива 2004/81 е транспониран в Нидерландия само най-общо в политически насоки. По този начин, съгласно практиката на Съда, не е спазено задължението за транспониране. Ответникът също признава този факт. Не са уредени нито продължителността, нито дата, от която започва да тече срокът за размисъл. Също така не е определено с правнозадължително действие кой е органът, който е компетентен да предостави срок за размисъл или да установи дали този срок е започнал да тече. Следователно не е налице правно основание за становището на ответника, че само служители на Кралската военна жандармерия или полицията са оправомощени да предоставят срок за размисъл.
- 17 Директива 2004/81 е трябвало да бъде транспонирана най-късно до 6 август 2006 г. Ето защо възниква въпросът какви са последиците от липсата на транспониране. Член 6, параграф 1 от тази директива е достатъчно ясен, за да бъде приложен от запитващата юрисдикция. В този контекст всяко друго схващане би накърнило сериозно действието на правото на Съюза и изглежда несъвместимо с важния интерес на институциите на Съюза и държавите членки в борбата с трафика на хора и друга свързана с него престъпност.
- 18 Следователно възниква въпросът как трябва да се тълкува член 6 от Директива 2004/81 и предвидените в него гаранции за граждани на трети страни, които твърдят, че са станали жертва на трафик на хора. За целта

запитващата юрисдикция отправя до Съда първия преюдициален въпрос относно гарантирания съгласно тази разпоредба срок за размисъл.

- 19 Вторият преюдициален въпрос се отнася до понятието „извеждане“. На първо място ответникът посочва, че понятието „извеждане“ по смисъла на член 6, параграф 2 от Директива 2004/81 означава извеждането на чужденец от територията на всички държави членки на Съюза, съответно от Шенгенското пространство. В това отношение той се позовава на членове 2 и 3 от Директива 2001/40.
- 20 Според запитващата юрисдикция тези разпоредби не са релевантни, по специално тъй като решението на ответника за прехвърляне няма за предмет признаването на приета от друга държава членка мярка за извеждане от територията.
- 21 Освен нова запитващата юрисдикция счита, че ако дадена държава членка би могла съгласно правото на Съюза да приеме решение за извеждане на чужденец от *територията на Съюза*, вероятно не би имало нужда от директива относно взаимното признаване и спазване на такива решения, тъй като такова решение, което е прието в рамките на разглежданото правомощие, би имало задължително действие и без координация. Именно когато мярка за извеждане от територията води само до извеждането *от територията на една държава членка*, разпоредбата от правото на Съюза за взаимното признаване на мерки за извеждане от територията е необходима, за да се постигне желаният резултат на извеждането от Съюза.
- 22 На второ място, за тълкуването на понятието „извеждане“ ответникът се позовава на Директива 2008/115. Според запитващата юрисдикция обаче от тази директива не следва, че „мярка за извеждане от територията“ по смисъла на член 6, параграф 1 от Директива 2004/81 означава извеждането от територията на държавата членка, особено като се има предвид, че Директива 2008/115 е приета няколко години след Директива 2004/81 и няма същата цел.
- 23 Също така член 3, точка 5 от Директива 2008/115 определя понятието „извеждане“ като „физическото транспортиране извън държавата членка“ с цел принудителното изпълнение на задължението за връщане. От принудителното изпълнение на задължението за *връщане*, тоест задължението за връщане в страната на произход или друга приемаша страна следва логически, че извеждането от една държава членка *съгласно Директива 2008/115* не може да се извърши в друга държава членка.
- 24 Накрая, при тълкуването на понятието „извеждане“ ответникът се позовава на членове 2 и 19 от Регламент № 604/2013 и твърди, че този регламент не приравнява решение за прехвърляне на извеждането по смисъла на член 6 от Директива 2004/81.

- 25 Запитващата юрисдикция не счита, че това е довод в подкрепа на гледната точка на ответника. Решаващо значение за контрола върху обжалваното решение, което представлява решение за прехвърляне по смисъла на Регламент № 604/2013, има въпросът дали мерки за извеждане на гражданин на трета страна от територията на една държава членка в друга държава членка също следва да се считат за мярка за извеждане по смисъла на член 6, параграф 2 от Директива 2004/81. За да получи яснота относно съдържанието на термина „извеждане“ по смисъла на член 6, запитващата юрисдикция отправя до Съда втория преюдициален въпрос.
- 26 Съгласно член 6, параграф 2 от Директива 2004/81 „спрямо [съответните граждани на трета страна] не може да се приложи никаква мярка за извеждане от територията“. Според убеждението на запитващата юрисдикция това означава, че докато тече срокът за размисъл не могат да бъдат приети и нови, подлежащи на изпълнение мерки за извеждане. По тази причина, при положителен отговор на втория въпрос, (все още подлежащо на изпълнение) решение за извеждане от територията на една държава членка в територията на друга държава членка би могло да се счита за мярка за извеждане от територията по смисъла на тази директива.
- 27 В този случай характерът на гарантирания съгласно член 6, параграф 1 от Директива 2004/81 срок за размисъл изглежда не допуска през това време да бъде издадено решение за прехвърляне като обжалваното от жалбоподателя решение. Ответникът обаче изрично застъпва обратното становище.
- 28 За да получи яснота относно правилното тълкуване на Директивата, запитващата юрисдикция отправя до Съда третия преюдициален въпрос.